

»Den eneste henvendelse, der blev rettet til Den Danske Bank fra Nationalbanken i forbindelse med krisen i Hafnia og Baltica, fandt sted den 2. juli 1992 og vedrørte Hafnia Erhvervsbanks stilling i clearingen.

Som følge af uroen om Hafniakoncernen ønskede Nationalbanken sikkerhed for, at Hafnia Erhvervsbank ville kunne inddække sine forpligtelser i clearingen. Da Den Danske Bank var involveret i likviditetsstyringen i Hafnia Erhvervsbank, ringede nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer den 2. juli 1992 om morgenen til Den Danske Banks direktion, hvor han talte med bankdirektør Peter Straarup og gav meddelelse om, at Nationalbanken ikke ville yde usikret kredit til Hafnia Erhvervsbank, herunder i forbindelse med clearingen. Det ville derfor være en forudsætning for Hafnia Erhvervsbanks deltagelse i clearingen, at der var sikkerhed for, at beløbene ville blive inddækket. Tilsvarende meddelelse blev givet Hafnia Erhvervsbank.«

Vedrørende forholdene omkring tilsynets undersøgelser af Føroyabanki og Sjøvinnubanki skal jeg henvise til den undersøgelseskommision, der blev nedsat i henhold til lov nr. 356 af 8. juni 1995 om undersøgelse af den færøske banksag.

Jeg finder på denne baggrund ikke anledning til yderligere bemærkninger.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 204: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Registersamkøring m.v.).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 7/2 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Dette lovforslag skal ses på baggrund af et klart og utvetydigt ønske om at bekæmpe eventuelt misbrug og snyderi inden for a-kasse-området via registersamkøring angående medlemmernes økonomiske forhold.

Der oprettes således med dette lovforslag et særligt tilsyn i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, som har til opgave at afdække og forebygge misbrug af dagpengesystemet gennem anvendelse af registersamkøring.

Man kan umiddelbart hævde, at lovforslaget er et udtryk for mistillid til ydelsesmodtagerne, og at konsekvensen af forslaget er et overvågelses-samfund. Sådan ser vi det imidlertid ikke.

Jeg vil gerne på Socialdemokratiets vegne fastslå, at lovforslaget ikke er et udtryk for en generel mistillid til de mennesker, som modtager dagpenge, og at vi heller ikke anser denne form for registersamkøring som et udtryk for et overvågelses-samfund.

Vi ønsker derimod med lovforslaget at signalere, at hvis der findes nogle få mennesker, som misbruger systemet, skal systemet have bedre mulighed for at finde synderne. Vi hverken kan eller vil acceptere, at nogle få misbrugere kan afstedkomme, at der i befolkningen skabes en opfattelse, der mistænkeliggør modtagere af dagpenge. Misbrugerne er dermed ikke alene skyld i en asocial handling, men også medvirkende til at undergrave dagpengesystemets troværdighed.

Jeg mener også, at det er på sin plads at nævne, at flere undersøgelser entydigt viser, at der er bred opbakning i befolkningen til at åbne for samkøring af registre, når hensigten er at bekæmpe og modvirke svindel med offentlige midler.

Med disse bemærkninger skal jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Helge Sander (V):

Lovforslaget er et skridt i den rigtige retning, når nu der skal oprettes en særlig tilsynsenhed i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, som skal afdække og forebygge misbrug af dagpengesystemet.

Vi havde gerne set, at tilsynsenheden havde været en selvstændig enhed, i stedet for at den får den nuværende placering, men således er det altså udformet i lovforslaget, og således bliver det nok.

Men det, som vi i højere grad føler er væsentligt at påpege her i dag, er, at vi meget gerne havde set, at denne tilsynsenhed også havde omfattet arbejdsformidlingen. Vi har jo ved flere lejligheder i forskellige rapporter set, at der desværre begås et ikke uvæsentligt antal fejl både i a-kasserne og i arbejdsformidlingen, og derfor